

ZORRO - hin grýluklæddi hevnnarin

Nýggjur filmur um hin djarva Zorro verður frumframsýndur í Havnar Bio komandi fríggjadag

Eiríkur Lindenskov

Maskumannin Zorro munnu flestu dreingjasálar kenna.

Komandi fríggjakvöld

verður frumframsýning av nýggja Zorrofilminum í Havnar Bio.

Zorro er hin grýluklædda hetjan við svørðinum, pískinum og tí víðagitna Z-inum,

Catherine Zeta-Jones hevur leiklutin sum hin vakra Elena Montero. Hon er enn eitt óskrivað blað í filmsheiminum

ið nú kemur aftur til á loftið við so frægum sjónleikara sum Anthony Hopkins sum tann aldrandi Zorra og Antonio Banderas í leiklutinum sum næmingur og arvtakari hansara.

Hesin filmur ein ein stórslegin romantisk ævintýrfrásøgn um kærleika og æru, tap og sigur, og hendingar

nar fara fram undir stríðnum í Mexico, sum berjist fyri frælsi undan spanska jarnnevanum. Men hetta er eisini ein spennandi og stuttlig frásøgn um, hvussu ein fríleysur skákur - hvørs kunnleiki til svørðið er, at »tann spíski endin skal inn í ein annan mann« - umskapast til eina hetju.

Stuart Wilson, ið er onglendingur, hevur leiklutin sum skákurin Don Rafael Montero. Hann hevur fyrr spælt við filmum sum The Rock, Uskylfens Ár og Døðringende váben. Antonio Banderas hevur leiklutin sum tann nýggi Zorro

Tað eru liðin 20 ár síðani Don Diego de la Vega (Anthony Hopkins) niðurbardi sponsku kúgararnar í Kalifornía í skapi sum sagnarkenda og romantiska hetjan Zorro.

Eftir at hava sitið í fanga-tippi í tvey áratiggi, noyðist hann nú at finna eftirmann sín fyri at steðga fyrrverandi spanska guvernörinum í Ovara Kalifornía, Don Rafael Montero (Stuart Wilson).

Montero tók frælsið bæði frá de la Vega, konu hansara Esperanza (Julietta Rosen) og dótturini Eleni (Catherine Zeta-Jones) og hevur nú ætlanir um at keypa Kalifornía frá forseta Mexico, general Santa Anna. Alejandro Murrieta (Angonio Banderas), ein bandittur við eini ivasamari fortíð, verður broyttur av Don Diego til ein nýggjan Zorro, sum hann vónar, fer at hjálpa við at forpurra ætlanirnar hjá Montero.

Filmurin fylgir nýggja Zorro, tá hann tekur yvir kápuna hjá de la Vega og so smátt mennir eitt romantiskt forhold til eina kvinnu, ið eigur stórt pláss í hjarta undanmanni hansara.

Filmurin er grundaður á persónin í skaldsøguni hjá Johnston McCulley frá 1919. McCulley fann upp á Zorro, sum er tað spanska orðið fyri rev, við at blanda skaldsøgufigurin Den Røde Pimpernel við eyðkendar veruligar persónar sum tann kaliforniska brotsmannin Joaquin Murrieta.

Figururin Zorro, tann djarvi og riddaraliga ungi maðurin, ið stríðist móti órætti og verjir tæy veikur og kúgaðu, hevur soleiðis fest seg í sinni hjá ungum sum eldri. Hann er eisini tulkadur rættuliga ymiskt, síðan John McCulley skapti hann, men hetta er fyrstu fer í meira enn 40 ár, at Zorro er við eini eini stórri Hollywoodframleiðslu, væl

hjálpur av Amblin Entertainment hjá Steven Spielberg.

I samstarvi við Steven Spielberg var semja um, at tæy ikki skuldu royna at eftirlíkna fyrru filmnum um Zorro um óskyldugheit og dirvi, men heldur royna at fáa tað søguliga fram.

Hóast Zorro er grundaður á vælkenda figurin, er hann ørvísi.

Okkara Zorro er ikki sonur ein aðalsmann, sigur filmsleikstjórin Martin Campell.

Okkara søga liggur tættari á einum Merlin/Kong Arthur-viðurskifti, har ein eldri Zorro lærir tann yngra mannin til eftirmann sín.

Zorro er tann perfekta hetjan, ger Campell vart við.

Sæð út frá einum moralskum sjónarhorni, so drepur hann ikki so nógvur skákur sum gjørligt - hann ber so í bandi, at teir ikki megna at berjast - teir verða eyðmýktir á tann hátt, sigur hann.

— Eg haldi tað vera áhugavert aftur at fáa Zorro á loftið - í hesum tíðum, har allir filmar eru á tremur við »special effects«, so kunnu vit kortini uppliva Zorro sum nakad ... ja, nýtt, sigur Campell.

Høvudsleiklutin sum eftirmaður Zorro hevur tann spanskføddi Antonio Banderas, sum fekk sitt gjøgnumbrót í Pedro Almodovar-filmnum »Kvin-der på randen af nervøst sammenbrud« og »Bind mig, elsk mig«. amerikanska filmsdebut hansara var í 1992 í filmnum »The Mambo Kings«, og síðani hevur hann spælt við í m. a. »Philadelphia«, »Desperado«, »Four Rooms« og »Evita«, har hann varð nomineraður til eina Golden Globe-heiðursløn fyri leiklutin sum besti sjónleikari.